

N:o 9.

Ank. till Riksd. kansli den 23 juni 1887, kl. 3 e. m.

Första Kammarens första tillfälliga utskotts betänkande n:o 3, i anledning af förslag om förändradt sätt för utbetalning af pensioner från folkskolelärares pensionsinrättning samt folkskolelärares enke- och pupillkassa.

Med anledning af en inom Andra Kammaren af herr *G. W. Svensson* i Rydaholm väckt motion (n:o 69) har kammarens första tillfälliga utskott i betänkande n:o 2, lika med motionären, hemställt, »att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke sådana anordningar kunde träffas, att pensionerna från såväl folkskolelärares pensionsinrättning som folkskolelärares enke- och pupillkassa, utan kostnader för pensions-tagarne, till dem utbetalades.»

Denna hemställan har den 3 dennes af Andra Kammaren bifallits, hvarefter beslutet, jemlikt 63 § 3 mom. riksdagsordningen, meddelats Första Kammaren, som hänvisat ärendet till sitt första tillfälliga utskott.

Vid förra riksdagen innevarande år väcktes af samme motionär i Andra Kammaren en motion (n:o 41) med lika lydande hemställan, som också blef af kammaren bifallen; men som riksdagens upplösning inträffade dagen efter det betänkandet inkommit till Första Kammaren från dess tillfälliga utskott n:o 2, hann ärendet ej att blifva slutbehandladt.

Enligt gällande reglementen såväl för folkskolelärares pensionsinrättning som för folkskolelärares enke- och pupillkassa utbetalas pension halfårsvis i juni och december månad till pensionstagaren sjelf eller behörigen befullmäktigadt ombud af pensionsinrättningen eller, om

pensionstagaren är boende i landsorten och härom anmäler önskan, hos Konungens befallningshafvande. Dessutom har direktionen för folkskolelärarnes enke- och pupillkassa (genom cirkulär af den 11 februari 1882) medgifvit att i landsorten boende pensionstagare, som härom skriftligen hos direktionen anhåller, tills vidare må ega, mot insändande omedelbart till direktionen af pensionsbref, behörigt prestbevis och af två personer bevittnad fullmakt för innehafvaren att pensionen uppbära och qvittera, under uppgifven postadress erhålla pension sig tillsänd efter afdrag af belöpande porto, rekommendations- eller assurancesafgift samt 75 öre såsom godtgörelse till de tjenstemän, som af kassornas direktion erhålla uppdrag att ombesörja pensionens afsändande.

Motionären har anført, hurusom pensionärer i de nämnda kassorna kunde, om de icke vore boende i utbetalningsortens omedelbara närhet, för pensionens utbekommande få vidkännas kostnader af 5 à 6 kronor årligen i kommissionsarfvode och porto. Såvida pensionstagare begagnar sig af det af kassornas direktion dem anvisade förmånligare sättet för pensionens utfående, torde väl kostnaderna icke uppgå till mer än kronor 3,30 årligen; emellertid är äfven denna utgift för de ifrågavarande, oftast obemedlade personerna så pass betydande, att utskottet i likhet med Andra Kammaran anser det mycket önskvärdt, att den ytterligare och så mycket som möjligt förminskas. Men då motionären anført, att en ändring till pensionärernas förmån borde ega rum på sådant sätt, att de utan någon som helst kostnad finge lyfta sina pensioner hos pastor i den församling, hvarest de vore bosatte, måste utskottet på det bestämdaste uttala sig mot en sådan anordning, hvars olägenheter äfven blifvit af Andra Kammarens tillfälliga utskott framhållna. För öfrigt finnas flera möjligheter att ordna denna angelägenhet, men utskottet anser sig icke behöfva i detta afseende framställa något förslag, enär utan tvifvel Kongl. Maj:t bäst är i tillfälle att pröfva de olika sättens större eller mindre lämplighet för det afsedda ändamålets vinnande.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får Första Kammarens första tillfälliga utskott hemställa,

att Kammaran behagade biträda medkammarens beslut.

Stockholm den 23 juni 1887.

På utskottets vägnar:

C. FR. WÆRN.
